

גם יכוין לקיים מ"ע לקרות ק"ש ויכוין ליחוד הק"ש כנז"ל ויכוין כי ע"י מ"ע דק"ש להמשיך כח ותוספת גבורה לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות.

גם יכוין כי ע"י מ"ע יהיה לו כח להעלות מ"ן אלו ולהוריד המוחין ויכוין לזווג לאו"א בבחינת חיצוניות שהם ישסו"ת להמשיך מהם מוחין דיניקה לזו"ן, דהיינו לנוק' בתיבת שמע ולז"א בתיבת ישראל, דהיינו מוחין דיניקה ועיבור מו"ק דו"ק דישסו"ת הנק' תבונה בשמע לכלי החיצון שהוא נה"י דחג"ת דזו"ן הנק' נקבה:

ובמלת ישראל מוחין דיניקה מג"ר דו"ק דישסו"ת שיר אל חו"ג דכללות חו"ב וג"ר אלו חו"ב ודעת דתרין עטרין חב"ד דז"א שהם חג"ת דנשמה לכלי אמצעי שהוא חג"ת דחג"ת דזו"ן הנקרא ז"א.

ויכוין לברר ולהעלות מכלים דז"מ עם הרפ"ח ניצוצין המלוכשים בתוכם שהם הז"מ דז"ק די"ס דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן ויעו"ר דאו"פ דאח' כחב"ד. (ובערבית דפרצוף החיצון דבינה דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דנוק' דז"א דבריאה) ובשחרית דפרצוף פנימי ואמצעי דשני פרצופי חו"ב לחש וחזרה. (ובר"ח גם דפרצוף הכתר) דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דז"א דבריאה). דהיינו ע"ב דמספר שהיא מדריגה ז' מלכות דחסד, וס"ג דאותיות עם המספר דהיינו מדריגה ה' וז' ממלכות דגבורה וכו', ומ"ה שהם מדריגה ג' וז' ממלכות ת"ת ונה"י, ורבע דפשוט דב"ן שהיא מדריגה ב' שהיא ד', ועם פנים דמלכות סך כולם גי' שם דשמע.

ובע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים דמ"ן שביסוד דאימא חמושה ידות דשם ב"ן שהם גי' ע' עם המ"ן, וכח המעלה מ"ן מבחינת ההוא רוחא שביסוד דאימא שהם ג' ווין עם שם ב"ן שהם בגי' ע' והם בחינת רוח.

גם יכוין להמשיך לנוק' מז"ת דאימא כ"א כלולה מעשר שהם בגי' ע' ס"ג עם ו' אותיות דס"ג דאותיות מבינה דאימא ע"ה גי' ע' והם בחינת נשמה:

ובכללות כוונת שמע הוא כי שמע היא מלכות המקבלת אור דזווג החיצון דאו"א הנעשה להחיות העולמות, ואור זה מקבלתו מז"ת דאימא. וכיוצא בה מקבל ישראל שהוא ז"א מחו"ג דאבא וגם מקבל ז"א מוחין דקטנות החסרים לו. ועי"ז מעלים זו"ן לאו"א מ"ן ואז מתעורר אבא עילאה והוא הויה להעשות פרצוף אחד עם יש"ס וכן עושה אימא שהוא אלהינו עם התבונה כדי להזדווג זוג פנימי ע"י הויה שהוא הדעת בכח הארה שמושכים ממקום עליון ומורידים שפע לאח' של אחד שהוא ז"א, וגם הוא מושך הארה ממקום עליון לו ולדלת של אחד שהיא הנוק'. וע"י מסירת הנפש של קדוש השם בדלת של אחד מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאצילות ומזדווגים באחד ומעלים מ"ן לאו"א, ואז או"א מתייחדים בזווג בחינת חיצוניות שלהם ויורדת הטיפה שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות הד' מוחין דגדלות ואור פנימי דו"ק שלהם מצד אימא מתלבש בו"ק דנו"ה דתבונה שנצטננו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת

שלה לפנות מקום לאור המוחין שיכנסו בהם ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד אור מקיף ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור מקיף להיכל אהבה דבריאה אשר שם נעשה ג"ר כמו באצילות ע"י עשייה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף:

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהויה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א חיבור נוק' עם ז"א להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א דס"ג:

ה הו י"ה גי' י"א

יכוין לקיים מ"ע דק"ש להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין:

א"ה מה שיש להבין כאן בכוננת מלת שמע הוא זה. א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי מלך הז' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי המלכיות דכל הז"מ. עוד ב' כי איך ממשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך ממשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. ועוד ד' צריך להבין כי הצלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש שהיא בסדר הז"א. ונשיב על ראשון ראשון והוא כי מה שיי"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג [י"ד ע"ד] כי הנוק' הזאת היא בחי המלכיות דכל הז' מלכיו' ולא בחי המלך הז' ועל מה ששאלנו כי איך ממשיכים מזו"ת דאימא ואח"כ עוד ממשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה ממשיכים מזו"ת דמל' דאימא ואח"כ ממשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו ממשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהזו"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח שי"ט פ"ו וש"כ פ"ה ופ"ו, ועל מ"ש כי איך ממשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' וכו' יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל ז"ל ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו' וכעד"ז במלת שמע בנוק' שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש שהיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנדוע ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה הנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל' וצ' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' צ' ול' והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ' אבל בזו הצ' עצמה יש בהם צלם שלם מצד התבונה וצלם שם מצד היש"ס כנז"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב.

המסדר יא"ה

שמע

א

יחוד ה' הו' יה' גי' יי'א' דס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

ב

מדריגה ז'
יוד ה'י ויין ה'י

מדריגה ה' וז'
יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י

מדריגה ג' וז'
יהוה יוד הא ואו הא

מדריגה ב' שהיא ד'
י' יה' יהו' יהוה

ס"ה גי' רפ"ה

אותיות
מספר

ג

זיווג היצוניות דאו"א
דגופא בגופא

יאההויהה

יאההויהה בכתר

יאהלוההים בחב"ד

יאהדוניה בז"ת

גי' ג"ר

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

יוד ה'ה וו ה'ה

ועי"ז נק' שמו (דשמע)

ד (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנפך ומנפך ו' ומנפך ומנפך גי' ע מיסוד דאימא

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח (מאבא) וו יוד ה'ה וו ה'ה גי' ע מיסוד דאימא

מבינה דאימא
ו' אותיות

מז"ת דאימא
מספר ס"ג

יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י

גי' ע ע"ה

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י (כלים היצונים דזו"ן), דכחב"ד וחג"ת [ל"מ דאבא] [מ]אימא. עם מוחין פנימים דעיבור דצ', דל'וצ' דצלם, שהם ג' אלהים, עם חלקיה דנרנח"י, והמקיפין המלובשין בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע. שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש דנ"ר, דנשמה, דב"ן דמ"ה ודב"ן. לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז', הכלולים בתוך הנוק', העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו' ומצטנן הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א.

אהויהויהו אהויהויהו
יאהויהויהו יאהויהויהו
אלהים אלהים

יִשְׂרָאֵל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים דזו"ן)] דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס.

(עם מקיפי הל"מ המלובשים בהם) עם המוחין דיניקה המלובשים בהם שהם י"ה דאלהים דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלובשים בהם, שהם ט' אהיה וט' הויות, ונקודותם כידוע. שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (מ') ודנרנח"י דרוח (ל') דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

יחידה דנרנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דרוח דרוח דנשמה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בינה

הה הה הה הה הה הה

הה הה הה הה הה הה

הה הה הה הה הה הה

הה הה

גי' ר'

חכמה

הי הי הי הי הי הי

הי הי הי הי הי הי

הי הי הי הי הי הי

הי הי

גי' ש'

חסדים

יוד הא

גבורות

יה

גי' אל"י

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דו"ק דיש"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב דבינה דז"א. (ובר"ח גם דכתר):

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י"ן דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה.

אלהינו
 תקין בעל היכולת המזוהר סולם

אימא מה"י ראשונה דע"ב דבג"ה דמ"ס דא"א
אהיה יהוה
אלף הי יוד הי
 לכג"ה דאו"א וישסו"ת

יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דנצח דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע חסד דז"א, לכניסה בכלי] חכמה דז"א

יהוה
 יאהרונה ארון הכל היה היה ויהיה

דעת (מזלין) מו"י"ן דע"ב דדת"י (חסדים) דמ"ס דא"א
אהיה יהוה
יוד הי ויו הי
יוד הי ואן הי
 לדת"י דאו"א וישסו"ת

יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דהוד דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע הוד דז"א, לכניסה בכלי] גבורה דז"א.

יהוה
 יאהרונה ארון הכל היה היה ויהיה

אבא מיו"ד דע"ב דחח"ן דמ"ס דא"א
אהיה יהוה
יוד הי ויו הי
 לחח"ן דאו"א וישסו"ת

יכוין לסלק האור שבפרק תחתון דנצח דתבונה ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ מצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע נצח דז"א, לכניסה בכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעיי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים לעלות מ"ן, כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

ביוצר (מערכת הכ"ד שעות)

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' נוצר חסד ומשם לדעת העליון ונקח מזל י"ג:

ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים הנ"ל לכחב"ד* דאבא

יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי

יוד הי ויו הי

ה"ח
יהוה יהוה
יהוה

יהוה יהוה

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב.

אחד

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה לאה, ורחל העומדת אחורי ד' ספירות תנה"י דז"א שבה שם אדנ"י.
אחדות גמורה יאהדוניה

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הויה וד' אותיות אדני
לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב.

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	ולייחדם ע"י	א	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ולייחדם ע"י	ד	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	חנק

ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחייה] שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה.
ולהמשיך לה י"א"י דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל.
ויכוין להמתיק בו את הב"פ שך שך דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם
אדנ"י שבה אלה דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ שך שך וי"א"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחייה] שלו עם הנוק' דז"א, [עם שברי הכלים, מהיכל אהבה
דבריאה] עם הרפ"ח ניצוצין, אל הז"א (היינו אבד"ו - מע"א דף צ' רע"א).

מדריגה ז'	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדריגה ה' וז'	יוד הי ואו הי	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, דנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מדריגה ג' וז'	יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדריגה ב' שהיא ד'	ייה יהו יהוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח.		

ויכוין לחבר זו"ן, ומתחברת רחל עם לאה יאהדוניה

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן: (ד)

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְאֱהֲדוּנָהּ	אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה
--	--	--

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי יהוד דתבונה, ולהעלות לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלי] בינה דז"א. (ה)

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע ישראל עם נשמתו [והייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הבירורים הנז', למ"ן לאו"א. (ו)

אֱלֹהִים יְהוָה אלהים	אֱלֹהִים יְהוָה אלהים
אֱלֹהֵינוּ יְהוָהנוּ אלהים	אֱלֹהֵינוּ יְהוָהנוּ אלהים

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל:

אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה בינה הה	אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה חסדים יוד הא למ"ן לאו"א	אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים יְהוָה חכמה הי
--	---	--

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק' ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג:

יוד הי ואו הי
איהיהיה

יוד הי ויו הי
איהיהיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

(פרק עליון - חב"ד) ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות עתיק),

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ויכוין להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א), למזל העליון.

(פרק אמצעי - חג"ת) גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י.

איהיהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק),

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולחמשיך [הארת] המוחין דחו"ב דבינה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א), למזל העליון.

(פרק תחתון - נה"י) גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולחמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ למזל העליון.

(א) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א.

וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלף הי הי ויין יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י, ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודחיצוניות דפנימיות, ופנימיות דחיצוניות, רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
איהיהיה	אהיהיה	אהלוהיה	אהדונה

(א) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצוניות, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה

(ב) וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. זווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ, יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה (יהוד דנשיקין).

יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכתב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דב"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דצלם דאימא ונותנתם לאבא.

ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה והם בג"ה ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא ונותנם לאימא.

ועיי"ז נכלל הצלם דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור דחו"ב (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס.

ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י (דג"ר) דילה חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור ביוצר דחו"ב (ובר"ח גם דכתר) דנה"י (דג"ר) דתבונה.

ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י (דג"ר) דישסו"ת הא' וכל צלם כלול מ"ס שבו דכל פרצוף ופרצוף מהפרצופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים דהפרצוף הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לכחב"ד דישסו"ת השניים דפרצוף הנ"ל. והם ב' דצלם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א דהפרצופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת הב' דפרצופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל והם ל' דצלם.

ולזה שאיר שם החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע הצינון, שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג') ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת השניים דהפרצופים הנ"ל הנק' ל' דצלם והם ישסו"ת השלישיים (אחרי הניתוק):

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את אבא ואימא דחיצוניות דפנימיות בבחינת כלים החיצונים שלהם ולהוציא ולהמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל:

(א) י"ל כי איך יכול לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות בלתי מסירת עצמו עק"ה ולקבל ד"מ ב"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניצוצין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' וכו', ועוד ג"כ כי כמה טורח טרחנו בזווגי או"א דפנימיות דפנימיות והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא בפנימיות דפנימיות, אלא מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח ניצוצין דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומשם לאו"א כ"ז היו כל הג' בחינות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות דפנימיות ודפנימיות דחיצוניות שלשתם יחד ובמלת לזווג או"א דפנימיות דפנימיות וכו' ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפנימיות דפנימיות לבדם עד שנמשכים המוחין דז"א בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאח' דט' פרקים דנה"י ונקרא צ' דצלם והם ישסו"ת השלישיים ובצ' דצלם דישסו"ת הג' עומדים המוחין דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחיצוניות דפנימיות שהמשכנו המוחין שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בבחינת כלים החיצונים שלהם וממשיכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכג"כ יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה כנו' ואח"כ יכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם בינות וגבורות ומתלבשים המוחין הנז' בנה"י ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים באחור דכחב"ד ולהשאיר שם שרשי המוחין דכחב"ד ושארית המוחין יורדים ומתלבשים באחור דחג"ת ולהשאיר שם החג"ת דב' צלמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י יכוין להמשיך בט"ס ונקרא צ' דצלם והם ישסו"ת הג' ובישסו"ת הג' נשארים שם המוחין דז"א דחיצוניות דפנימיות ואח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות שהמשכנו המוחין שלהם מתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים הפנימיים שלהם ואז נמשכים ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכו' ע"ד הנז' ל בזווגי או"א דפנימיות דפנימיות או דחיצוניות דפנימיות ואין נגרע דבר עד שנמשכים המוחין ההם בישסו"ת הג' ובישסו"ת הג' נשארים שם המוחין דז"א דבחינת המפנימיות דחיצוניות כמש"כ בזווגים הנז' ועתה אחר כ"ז שזווגנו את או"א דג' בחינות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות עתה תחלת הכל צריך להחזיר המוחין שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשיכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים משיסו"ת השלישיים את הו"ק דמוחין דגדלות דאו"א דפנימיות דפנימיות לחב"ד חג"ת דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דאו"פ דגדלות דחיצוניות דפנימיות דאו"א מהישסו"ת השלישיים הנז' ונמשכים לחב"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגדלות דאו"א דפנימיות דחיצוניות ג"כ מהישסו"ת הנז' לחבד חג"ת ונה"י דז"א כן נלע"ד פי' כונת הסידור שסדר לנו מו"ר השמ"ש ז"ל מש"כ אח"כ יכוין לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות וכו' ר"ל שעומדים המוחין שלהם שם בתרין מזלין ומזווגין אותן כמש"כ:

אבל בספרו הקדוש ס' נה"ש די"ד ע"ד לא כתב כפי סדר הזה רק באופן אחר וז"ל בק"ש דתפלת שחרית דחול צריך לכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות דאצילות בכלים דאח' דבינה בלחש וכו' ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק שלהם לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג בכלים דאח' דחכמה ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק שבו לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות דכלים הפנימיים שלהם ולהמשיך כולם לחב"ד דזו"ן וכו' גם יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצוניות דכלים הפנימיים שלהם ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות דכלים האמצעיים

שלהם דלחש דמנחה ולהמשיך מצלם דאימא הו"ק לחב"ד חג"ת דז"א וכו' גם יכוין לזווג או"א הנז"ל כנו"ל בכלים דאח' דחכמה דחזרה דמנחה ולהמשיך הו"ק לחב"ד חג"ת דזו"ן וכו' עש"ב והסדר הזה דנה"ש אשר כל בחינה א' מזדווגים ונמשים המוחין לז"א ג"כ כ"ז לא נראה כפי סדר כוונת הסידור יען כי מן הסידור נראה כפי הסדר אשר כתבנו לעיל והוא כי מזדווגים

וכשאני לעצמי אני מכוין בדרך אחרת וקצרה יותר מב' והיא זאת כי מתחלת התפלה וכל הזווגים דק"ש עד מלת לזווג או"א דפנימיות דפנימיות בכתר ובחב"ד וכו' ונמשכים ד' מוחין דחכמה כ"ז הוא בג' הבחינות הזווגים יחד דפנימיות דפנימיות ודחיצונית דפנימיות ודפנימיות דחיצונית כמ"ש יען כי כ"ז מוכרח הוא להיות כן בג' בחינות יחד אבל החידוש הוא כי ג"כ בהזווג הזה דאו"א שנמשכים ד' מוחין דחכמה אנו מזווגים את הג' בחינות דאו"א יחד והם דפנימיות דפנימיות ודחיצונית דפנימיות ודפנימיות דחיצונית ואז כל מה שמכוונים הוא ג"כ דג' בחינות דאו"א יחד עד שנמשכים כל השלש בחינות הנז' לישסו"ת השלישיים ואז שם נשארים הג' בחינות דמוחין דז"א ותחלת הכל מכוונים להחזיר המוחין שעלו למ"ן להחזירם לז"א ואח"כ ממשיכים ראשון ראשון תחילה ממשיכים מישסו"ת הג' הנז' את הו"ק דמוחין דגדלות דאו"א דפנימיות דפנימיות לחב"ד חג"ת דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דאו"פ דגדלות דחיצונית דפנימיות דאו"א מישסו"ת הג' הנז' ונמשכים לחב"ד דז"א ואח"כ ממשיכים את המוחין דגלות דאו"א דפנימיות דחיצונית ג"כ מהישסו"ת הג' הנז' לז"א וכפי הסדר הזה אין צריך לכוין מ"ש כאן בסידור לזווג את או"א דחיצונית דפנימיות ולהמשיכם וכו' וכג"כ לזווג או"א דפנימיות דחיצונית ולהמשיכם וכו' כ"ז אינו צריך יען כי כבר זווגנו את או"א דג' בחינות יחד והמשכת המוחין הנז' ג"כ אין כאן מקומן רק לקמן יעו"ש וזאת היא הקדמה לבד ואינה רק למזכרת לידע מה יעשה ישראל וההכרח לעשות בדרך הזה הוא זה כי כיון שמתחלת התפלה והעליית מ"ן דרפ"ח ניצוצין דק"ש והזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י ואו"א והתרין מזלין כ"ז היה דג' הבחינות יחד דפנימיות דפנימיות ודחיצונית דפנימיות ודפנימיות דחיצונית וכג"כ ממשיכים החו"ב יחד דלחש וחזרה ודכלי הפנימיים דשחרית ודכלי האמצעיים דמנחה ואין עושים כמש"כ בנה"ש כי כל בחינה א' או דמצד הבינה דלחש או דמצד דחכמה דחזרה דכלי הפנימיות או דחיצונית דפנימיות או דפנימיות דחיצונית דכלי הפנימיות או דבינה דלחש דמנחה או דחכמה דחזרה דמנחה דכלי האמצעיים וכ"א וא' זווגם לבדם ונמשכים המוחין בז"א ג"כ ואח"כ מזווגים הבחינה הב' ונמשכים המוחין בז"א ג"כ וכעד"ז כל שאר הבחינות הנז' וכ"ז אין אנו עושים יען כי בסידור אינו מסודר כן לכן מכל הטעמים האלו נראה לי כמ"ש והוא כי מזווגים את הג' בחינות דאו"א יחד ונמשכים הג' מוחין דז"א בישסו"ת הג' כולם יחד ואח"כ נמשכים בז"א אחד לאחד וזהו הנלע"ד וא"ש ההי"ב. המסדר יא"ה

אח"כ יכוין לזווג את או"א דפנימיות דחיצונית בבחינת ב' פרצופי נה"י דכלים פנימיים שלהם ולהוציא ולהמשיך משם ב' צלמי מוחין פנימיים דאו"פ דגדלות דאו"א ע"ד הנ"ל:

ביוצר

יכוין להחזיר המוחין ל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפים:

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>			
<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	
<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	
<p>בינה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה הה</p>		<p>חכמה ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י ה"י</p>	
	<p>גבורות י"ה</p>	<p>חסדים י"ד ה"א</p>	

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דב"ן דחו"ב דז"א
 (בר"ח גם דכתר) ♦:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת דחב"ד דנה"י
 דחו"ב (ובר"ח גם דכתר) דתבונה עם המוחין דאו"פ דצ' דצלם דנרנח"י דחיה ונשמה דב"ן
 דמ"ה דב"ן עם המוחין דו"ק דגדלות שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אה"ה
 וד' שמות אה"ו דחו"ב וחו"ג דחו"ב וחו"ג עם הנרנח"י שלהם

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה (*) יְהוָה</p>
<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	

♦ שע"ר ח"ב ש' ק"א. להחזיר את הנוק', וכן להורידה לבריאה.
 (*) א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ל בכוונת העמידה:

ח"ב וח"ג	ח"ב וח"ג	ח"ב וח"ג	ח"ב וח"ג
דבינה דאימא	דגבורות דאימא	דחסדים דאימא	דחכמה דאימא
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) (** דפר' חו"ב וח"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (ובמנחה דכלים אמצעיים),

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף יהא יוד יהא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	א-ה-י-ה

ולחשאייר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

א-ה-י-ה
יהוה

א-ה-י-ה
יוד הי ואו הי

א-ה-י-ה
יהוה

חכמה	חסדים	גבורות	בינה
יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד
יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב וח"ג דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (במנחה כלים אמצעיים או בערבית כלים חיצונים).

לג' כלי חסד דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי גבורה דז"א
א, אל, אלו, אלוה	יוד הה ואו הא	י-ה
אלוה	י יה יהו יהוה	אלף, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
אלף למוד	י-ה-ו-ה	י-ה-ו-ה

(** עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◆ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק הגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

אח"כ ימיו להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דחיצוניות דפנימיות דז"א.
 * וגם יכוין להמשיך ב' צלמי ו"ק דמוחין דאו"מ כחב"ד דאו"מ דז"א. ובעמידה
 מתפשטין המוחין דו"ק דאו"פ דז"א בו"ק דאו"פ דחו"ב וכתר דז"א והחב"ד דמוחין
 מקיפין לכחב"ד דאו"מ דז"א ומתפשטין הו"ק דמוחין פקיפים בו"ק דאו"מ דחו"ב דז"א
 (בר"ח גם דכתר כידוע):

* עיין בפתח עינים דף כ"ד ע"ב אות כ"ט וז"ל שמעתי מקשים דלא נקט לבחינת ו"ק
 דמקיפים אלו דחיצוניות דפנימיות הנמשכים בק"ש בחינת זווג ע"ד הנז' בעמידה וכו'
 מהר"ר יוסף ויטל ז"ל עכ"ל, עוד כתב בדף ל"ב ע"ד אות ב' וז"ל ועוד אם כבר נמשכו
 המקיפים דו"ק בק"ש במלת אחד כמו שיראה הרואה א"כ מה ענין עתה כאן בעמידה
 שאנו ממשיכין חח"ן בג"ה דת"י דמקיפים הלא אינו להמשיך רק חב"ד דמקיפים, ברם לזה
 י"ל דבק"ש נמשכו ו"ק דמקיפים בחב"ד דז"א ולא נתפשטו הו"ק בו"ק דז"א רק כולם הם
 בחב"ד דז"א יחד, אבל עתה בעמידה נמשכים החב"ד דמקיפים דוקא ונעשו עתה ברישא
 דז"א כל בחינות המקיפים דחח"ן בג"ה דת"י, ומכיון שעתה הם מתפשטים בכל חח"ן בג"ה
 דת"י דז"א כתב להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, והאמת אינו אלא חב"ד דמקיפים וזה מבואר
 בהקדמת כונה זאת בסידור דבחינת חיצוניות דפנימיות בק"ש וכו', אמנם זה צ"ל מנין לו
 לכוין עד"ז הו"ק דמקיפים להמשיך בק"ש והג"ר בעמידה דמדרוש ד' דעמידה אשר מדבר
 בבחינה זאת דחיצוניות דפנימיות נראה שאינו מפורש עכ"ל. ואני הצעיר לא זכיתי להבין
 דב"ק בתירוצו שתירץ על מה שהקשה אם כבר נמשכו המקיפים דו"ק בק"ש במלת אחד
 א"כ מה ענין וכו' יען כי כל עיקר תירוצו אינו נראה במ"ש בסידור דכוונת העמידה להמשיך
 חח"ן בג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת ונה"י דמקיפים דאו"א לחח"ן בג"ה דת"י דז"א, וכתב הוא
 ז"ל כי האמת אינו אלא חב"ד דמקיפים כל זה אינו מוכח מן סידור של העמידה ובפרט
 מסידור הקצר שלא כתוב רק חח"ן דמקיפים דאו"א לחח"ן דז"א וצ"ע. עוד צ"ל כי הרי
 במלת אבותינו כתוב בסידור וז"ל יכוין למסור עצמו על קידוש ה' וכו' ולזווג הפרצוף אמצעי
 ההוא ולהמשיך צלם דמוחין עם נרנח"י דאור מקיף עכ"ל מכאן משמע כי עתה היום הרת
 עולם מזווגים הפרצוף אמצעיות שלהם וממשיך צלם שלם דמוחין עם נרנח"י דאור מקיף
 דאו"א ל-י' ספירות דז"א ולא נזכרו כאן לא כחב"ד ולא הארה כמ"ש בזווג או"א דפנימיות
 דפנימיות כי הזווג הוא להאיר במוחין דאבא ובג"פ עילאין דאימא יען כי שם כתב הרב
 בפירוש כי צריכים זווג אחר מחדש במלת אבותינו להאיר במוחין דאבא ובג' פרקין עילאין
 דמוחין דאימא ולא כן כאן כי לא גילה לנו הרב כי זהו זווג אחר רק אנו רואים כי זהו הזווג
 הא' שלהם ונמשך מהם צלם שלם דמוחין עם נרנח"י דאו"מ וכו' עתה ולא קודם לכן,
 ועוד עיין מ"ש הרב בשער הכוונות מדרושי ד' דעמידה דף ל"ד ע"ב וז"ל ואמנם בעת יחוד
 הק"ש אז ניתנו בז"א בחינת המוחין בבחינת או"פ שלו וניתנו לו מצד זווג הבחינה החיצונה
 של או"פ דנה"י דאו"א גם ניתנו אז בבשכמל"ו מוחין לנוק' בבחינת או"פ שלה והיו מצד
 הבחינה החיצונה של או"פ דנה"י דז"א וכו' אבל עתה ע"י ברכת אבות אנו חוזרים שנית
 לזווג ולחבר את או"א בבחינת האמצעיות שלהם נמשך אור גדול למטה בז"א ונעשים בו
 מוחין אחרים בבחינת או"מ אל המוחין דאו"פ הראשונים שנעשו לו מזווג בחינת חיצוניות
 דאו"א וכו'. עוד שם ונחזור לענייננו כי הנה עתה בברכת אבות כוונתנו היא להמשיך או"מ

חיצוניות דפנימויות

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה דַאבָּא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי אֵלֶּךָ הֵא יוֹד הֵא אֵלֶּךָ הֵה יוֹד הֵה	מוֹחַ גְּבוּרוֹת דַאבָּא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג אֵלֶּךָ הִי וַיְוִי אֵלֶּךָ הִי וַאֲוִי אֵלֶּךָ הֵא וַאֲוִי אֵלֶּךָ הִי וַוִי	מוֹחַ חֲסָדִים דַאבָּא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג אֵלֶּךָ הִי וַיְוִי אֵלֶּךָ הִי וַאֲוִי אֵלֶּךָ הֵא וַאֲוִי אֵלֶּךָ הִי וַוִי	מוֹחַ חֲכֵמָה דַאבָּא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג יּוֹד הִי וַיְוִי יּוֹד הִי וַאֲוִי יּוֹד הֵא וַאֲוִי יּוֹד הֵה וַוִי
--	---	---	--

מוֹחַ בִּינָה דַאימָא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג אֵלֶּךָ הִי יוֹד אֵלֶּךָ הִי יוֹד אֵלֶּךָ הֵא יוֹד אֵלֶּךָ הֵה יוֹד	מוֹחַ גְּבוּרוֹת דַאימָא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג אֵלֶּךָ הִי וַוִי אֵלֶּךָ הֵה וַוִי אֵלֶּךָ הֵא וַוִי אֵלֶּךָ הֵה וַאֲוִי	מוֹחַ חֲסָדִים דַאימָא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג אֵלֶּךָ הִי וַוִי אֵלֶּךָ הֵה וַוִי אֵלֶּךָ הֵא וַוִי אֵלֶּךָ הֵה וַאֲוִי	מוֹחַ חֲכֵמָה דַאימָא כְּלוּל מַחוּ"ב וַחוּ"ג יּוֹד הִי וַיְוִי יּוֹד הִי וַאֲוִי יּוֹד הֵא וַאֲוִי יּוֹד הֵה וַוִי
--	---	---	--

לְג' כְּלֵי בִינָה דז"א אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ הֵא, אֵלֶּךָ הֵא יוֹד, אֵלֶּךָ וְהֵא יוֹד וְהֵא אֵלֶּךָ וְהֵא יוֹד וְהֵא אֵלֶּךָ וְהֵא יוֹד וְהֵא	לְג' כְּלֵי דַעַת דז"א יּוֹד הִי וַיְוִי הִי יּוֹד הִי וַאֲוִי הִי יּוֹד הֵה וַוִי הֵה	לְג' כְּלֵי חֲכֵמָה דז"א יּוֹד הִי וַאֲוִי הֵא יְיָ יְהוִי יְהוָה יּוֹד הֵא וַאֲוִי הֵא
--	---	--

אל המוחין דז"א מצד בחינת אמצעיות דאו"פ דאו"א וכמו שנבאר וכו' אבל עתה בתחלת ברכת אבות עדיין אין בז"א רק מוחין פנימיים מצד בחינת חיצוניות דנה"י דאימא אשר בכח אור הזה נכללו כל היכלי הבריאה כנז' עכ"ל. עוד שם כתב הרב וז"ל וא"כ נמצא כי עתה בברכת אבות מה שאנו עושין הוא זה כי בחינת המוחין דזו"ן אשר בתחילה ביחוד ק"ש היה בבחינת או"פ הנה עתה הם בבחינת או"מ בין בז"א בין בנוק' עכ"ל. הרי בכל הדרוש הזה לא זכר הרב מאלו הו"ק דאו"מ דאו"א לאמר שנמשכים בק"ש וגם בנהר שלום דף כ"ה ע"א ודף י"ד ע"ד שנזכרו שם כל הזווגים דק"ש דבחינת הפנימיות דפנימיות דכלים הפנימיים ובחינת הפנימיות דחיצוניות ודחיצוניות דפנימיות דכלים הפנימיים ובחינת הפנימיות דפנימיות דכלים הפנימיים לא נזכרו מאלו הו"ק דמקיפים כלל ועיקר. וא"כ מזה נראה כי שר שלום ז"ל עלתה הסכמתו כמו"ש הרב ז"ל בדרוש ד' דברכת אבות ע"ש:

אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ דגדלות דפנימיות דחיצוניות דאו"א שניהם לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד וחג"ת ונה"י דפנימיות דחיצוניות דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר).

פנימיות דחיצוניות

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

לג' כלים דבינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
או, יו

לג' כלים דדעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

לג' כלים דחכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהוה
יוד הא ואו הא

יכוין להשאיר המוחין והגרנח"י דחב"ד בחב"ד דז"א ושארית המוחין והגרנח"י דג"ת ונהי"מ יכוין להמשיכם לחג"ת דז"א:

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

מוח גבורות דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וין
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וין הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי וין הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

מוח גבורות דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הה ואו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי וין
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

לג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה

אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם

יְהוָה

לג' כלי ת"ת דז"א

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל

אֵלֹהִים

אֵלֹהִים

יכוין להשאיר המוחין והנרנח"י דחג"ת בחג"ת דז"א ושארית המוחין והנרנח"י דנהי"מ יכוין להמשיך לנה"דז"א:

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיהייהו אהיהייהו
יהוהיהו יהוהיהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

מוח חכמה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מוח חסדים דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הי וו הי

מוח בינה דאבא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויו הי
אלף הי ואו הי
אלף הא ואו הא
אלף הה וו הה

מוח חכמה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

מוח חסדים דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי וו הי
אלף הה וו הה
אלף הא וו הא
אלף הה ואו הה

מוח בינה דאימא
כלול מחו"ב וחו"ג
אלף הי ויוד
אלף הי ויוד
אלף הא ויוד
אלף הה ויוד

לג' כלי נצח דז"א
יהוה
צב צבא
צבא

לג' כלי יסוד דז"א
יאהדוניהי
שיין, שיין דלת, שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

לג' כלי הוד דז"א
אדני
א צבא צבאות
אורת

יכוין למספר רומח באופן זה
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
ג' רל"ב

ועם י"ו אותיות שרשם
יהוה יהוה יהוה

ועם ו' אכדטם דקט' דאו"א
אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם
ג' רומח